Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

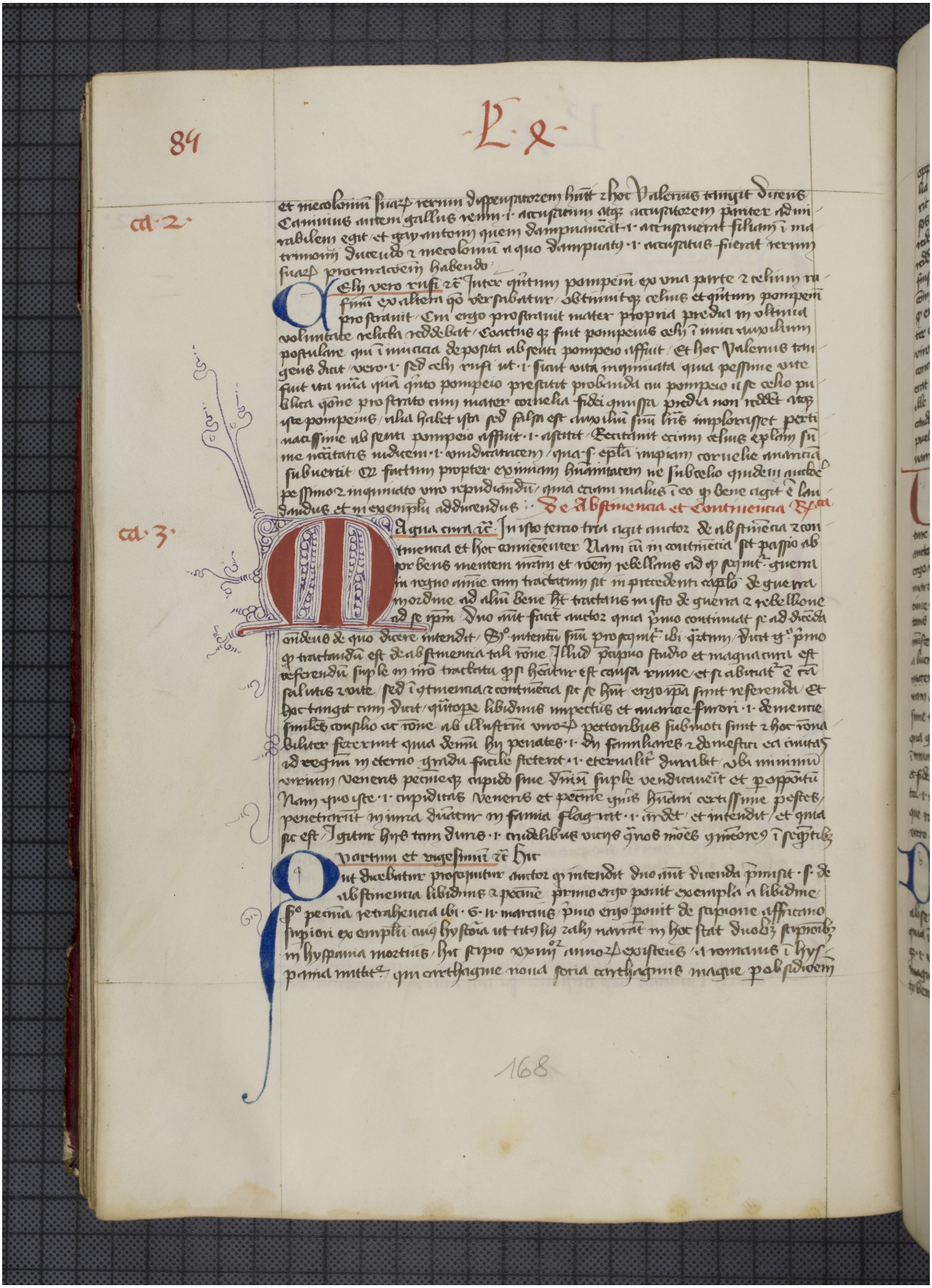

84

L. 2

cd. 2.

et mecolomm suarum rerum dispensatorem habet. Hor. Valerius tangit dicens
Caminus autem gallus rerum i. aratrum atque aratorem pariter admi
rabilem egit et gryphitem quem dampnaverat i. arripuerat filiam i ma
trimonio ducendo a mecolomm a quo dampnatus i. aratrum fierat rerum
suarum procuratorem habendo.

Celsi vero rursus. Inter quitum pompeum ex una parte a celsum ru
fum ex altera qd versabatur obtinuitque celsus et quitum pompeum
prostravit. Cum ergo prostravit mater propria predam in ultima
voluntate relicta redderat. Coactus quoque fuit pompeius celsi i mura rupilium
postulare qui i mucata deposita absenti pompeio affuit. Et hor. Valerius tan
gens dat vero i. sed celsi rursus ut i. sicut vita inquinata quia pessime vite
fuit ita nuda quia quia pompeio prestitit probandi cum pompeio ipse celso pu
blica gone prostrato cum mater cornelia fidei quisque predam non reddit atque
iste pompeius alia habet ista sed falsum est quod illum sum tres implorasset perti
nacissime ab senatu pompeio affuit i. astitit. Excusavit enim celsus exploratum su
me nativitatis iudicem i. vindicatorem quia s. explata impiam cornelie anima
subvertit. Et factum propter eximiam humanitatem ne subcelso quidem iudice
pessimo a inquinato vino repudiandu quia etiam malus i eo qd bene agit e lau
dandus et in exemplu adducendus.

De abstinencia et continencia. Ca.

cd. 3.

Adqua cum. In isto tercio tria agit auctor de abstinencia a con
tinencia et hor. commiscentur. Nam cum in continencia sit passio ab
por bens mentem iratam et rem rebellans ad qd sequitur guerra
in regno animie cum tractatum sit in precedenti capitulo de guerra
mordine ad alia bene fit tractans in isto de guerra a rebellione
ad se ipsum. Duo ergo fuit auctor quia primo continuat se ad decedi
endus de quo dicere intendit. Secundo intentu suum prosequitur ibi quitum. Dicit qd primo
qd tractandu est de abstinencia tali rone. Illud pappio studio et magna cura est
referendu sup le in iro tractatu qd habitur est causa vitae et si abiicat e rei
salutis a vite sed i qtinencia a continencia sit se hut ergo ppa sunt referendi. Et
hoc tangit cum dicit quitope libidinis impectus et maiae furori i. de mente
similes consilio ac rone ab illustrem vnoq pectoribus submoti sunt a hor. rona
biliter fecerunt quia demu hy penates i. dy familiares a domestici ei civitas
ad regnum in eterno qndu facile fecerit i. eternaliter durabit. ubi minimu
verum. Venens pecuniaque cupido sine dmin sup le vendicavit et poppotu
Nam quo iste i. cupiditas veneris et pecunie quis hucem acrissime pestes
penetraverit in intima ducatur in furia flag. int. i. irrat. et intendit. et quia
sic est. Iquitur hrs tam dirus i. crudelibus vicys quos moes y mecoes i septis
vartum et vigesimum. Hic

Qui dicatur prosequitur auctor qd intendit duo sunt dicenda primi s. de
abstinencia libidinis a pecunie. primo ergo ponit exemplia a libidine
secundo pecunia retrahencia ibi. 6. n. marcus. Primo ergo ponit de scipione affricano
scipion ex emplis aug hystoria ut titus liu zalij narrat in hor. stat duobus sermonib
in hystoria mortuus. hic scipio xxxiij annorum existens i romanus i hys
pania mittit. qm carthagine nouia soria carthagine magne pabsidem

168